(Gemensamma åtgärder om vilka beslut har fattats av Europeiska unionens råd)

GEMENSAM ÅTGÄRD

av den 10 mars 1995

antagen av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om Europols narkotikaenhet

(95/73/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT

med beaktande av artikel K 3.2 b i Fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av Tysklands initiativ, och

med beaktande av följande:

Medlemsstaterna anser att upprättandet av Europols narkotikaenhet är en fråga av gemensamt intresse, i enlighet med artikel K 1.9 i Fördraget om Europeiska unionen.

Vid mötet som hölls den 28 och 29 juni 1991 i Luxemburg noterade Europeiska rådet förslagen om upprättandet av en Europeisk polisbyrå (Europol), godtog målsättningarna som formulerats i dessa förslag samt rekommenderade att dessa förslag skulle utredas mer utförligt.

I den rapport som överlämnades till Europeiska rådet den 4 december 1991 samtyckte ministrarna enhälligt till att upprätta Europol och till att som ett första steg inrätta en enhet för underrättelse om narkotika för vidare utbyggnad inom en snar framtid.

Vid mötet som hölls den 9 och 10 december 1991 i Maastricht beslutade Europeiska rådet att inrätta Europol, vars uppgift inledningsvis skulle vara att samordna utbytet av uppgifter om narkotika mellan medlemsstaterna. Europeiska rådet anmodade ministrarna att vidta de åtgärder som behövs för detta inom en snar framtid.

Vid mötet som hölls den 26 och 27 juni 1992 i Lissabon rekommenderade Europeiska rådet att en konvention för inrättandet av Europol skulle utarbetas.

Det är nödvändigt att medlemsstaterna samarbetar inom ramen för en lämplig struktur innan den konventionen träder i kraft.

Med hänsyn till att det är ytterst brådskande att ta itu med den olagliga internationella narkotikahandeln, den penningtvätt som den är förknippad med och den organiserade brottsligheten, rekommenderade ministrarna vid det särskilda mötet den 18 september 1992 att Europols första fas, Europols narkotikaenhet, skulle verkställas senast den 1 januari 1993.

Företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade på stats- och regeringschefsnivå, har fattat beslut om placeringen av vissa av Europeiska gemenskapernas organ och byråer samt av Europol, och enligt detta beslut skall Europol ha sitt säte i Haag.

Medlemsstaterna har redan en provisorisk samarbetsstruktur genom Europols narkotikaenhet. Denna struktur skapades genom överenskommelsen på ministernivå av den 2 juni 1993 om upprättandet av denna enhet och är i funktion sedan januari 1994.

Vid mötet som hölls den 9 och 10 december 1994 i Essen beslutade Europeiska rådet att utöka Europols narkotikaenhets uppgifter med kampen mot olaglig handel med radioaktivt och nukleärt material, mot illegal invandring, mot olaglig handel med fordon samt mot penningtvätt förknippad med dessa former av brottslighet.

I enlighet med Europeiska rådets slutsatser av den 9 och 10 december 1994 har det fastställts att den konvention som skall inrätta Europol bör antas senast vid Europeiska rådet i Cannes och dessa slutsatser uttrycker även en vilja att vidta alla nödvändiga åtgärder i detta syfte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande regler skall gälla för Europols narkotikaenhet, som tidigare inrättats genom en överenskommelse på ministernivå den 2 juni 1993, nedan kallad "enheten".

Artikel 2

Ändamål och tillämpningsområde

1. Varje medlemsstat skall sända en eller flera sambandsmän till Haag för att tillsammans med sambandsmän från andra medlemsstater bilda en arbetsgrupp som skall samarbeta inom enheten.

2. Enheten skall fungera som en icke-operativ grupp med uppdrag att utväxla och analysera information och underrättelser om följande, så snart två eller flera medlemsstater berörs:

a) olaglig narkotikahandel

b) olaglig handel med radioaktivt och nukleärt material

c) organiserad illegal invandring

d) olaglig handel med fordon

liksom om de kriminella organisationer och den penningtvätt som har samband med sådan kriminell verksamhet.

3. Enheten har till syfte att hjälpa polisen och övriga behöriga myndigheter att inom och mellan medlemsstaterna mer effektivt bekämpa sådan kriminell verksamhet som avses i punkt 2.

I detta syfte skall enhetens medlemmar arbeta med följande uppdrag och enligt sin nationella lagstiftning, andra relevanta rättsregler och de instruktioner de får av sina respektive medlemsstater,

a) utbyte av information (inbegripet uppgifter om enskilda personer) mellan medlemsstaterna som kan bidra till mer ingående utredningar i konkreta fall av sådan kriminell verksamhet som avses i punkt 2,

b) utarbetandet av rapporter om det allmänna läget och analyser av kriminell verksamhet som bygger på andra uppgifter än uppgifter om enskilda personer från medlemsstaterna eller från andra källor.

Enhetens verksamhet påverkar inte andra former av bilateralt eller multilateralt samarbete i kampen mot sådan kriminell verksamhet som avses under punkt 2 och inte heller Europeiska gemenskapernas befogenheter.

Artikel 3

Databehandling

1. Vad gäller sådan kriminell verksamhet som avses i artikel 2.2, skall sambandsmännen lämna ut de uppgifter som behövs för mer ingående utredningar i konkreta fall av sådan kriminell verksamhet som avses i artikel 2.2, liksom för utvecklingen av underrättelseverksamheten och för strategisk analys, enligt sin nationella lagstiftning, andra relevanta rättsregler samt de instruktioner de får av sina respektive medlemsstater.

För detta ändamål skall sambandsmännen ha tillgång till all polisiär information och alla polisiära underrättelser som har samband med uppgiften och som finns i deras respektive medlemsstat.

Skyddet av information mot all obehörig åtkomst och mot all förstörelse, inbegripet fysiskt skydd av databehandlingssystem och nätverk, skall säkerställas.

2. När polisen eller någon annan behörig myndighet begär information från enheten skall denna gå igenom en nationell central myndighet. Denna myndighet skall också ha till uppdrag att emottaga och vidarebefordra enhetens svar.

Artikel 4

Dataskydd

1. Uppgifter om enskilda personer skall utbytas mellan sambandsmännen, varvid var och en av dem skall agera i enlighet med sin nationella lagstiftning, med andra relevanta rättsregler och de instruktioner han får från sin medlemsstat beträffande hanteringen av uppgifter om enskilda personer, och med hänsyn till de villkor för uppgifternas användning som ställts av den stat som lämnar dem.

Allt utbyte av upplysningar mellan den stat som begärt dem och den stat som tillhandahåller dem får endast äga rum på ett bilateralt plan genom sambandsmän från dessa stater.

Om den stat som tillhandahåller uppgifterna under handläggningen av en begäran, upptäcker information som gäller kriminell verksamhet som avses i artikel 2.2 och som berör en annan medlemsstat, får informationen tillhandahållas denna stat genom de berörda staternas sambandsmän i enlighet med bestämmelserna i deras respektive nationella lagstiftning.

2. Sambandsmännen får inte vidarebefordra några uppgifter om enskilda personer varken till andra stater än medlemsstaterna eller till internationella organisationer.

I den mån deras nationella lagstiftning om dataskydd så föreskriver, skall sambandsmännen spara de uppgifter om enskilda personer som de har vidarebefordrat enligt punkt 1 endast med hänsyn till dataskydd. Dessutom får enheten inte registrera några uppgifter om enskilda personer på central nivå, varken automatiskt eller på annat sätt.

3. Medlemsstaterna skall rekommendera sina dataskyddsmyndigheter att kontrollera att deras sambandsmäns verksamhet följer den nationella lagstiftningen beträffande skydd av uppgifter om enskilda personer och att enhetens gemensamma databas, om en sådan finns, endast innehåller uppgifter som inte är uppgifter om enskilda personer.

För att dessa rekommendationer skall kunna följas skall medlemsstaterna förbinda sig att se till att sambandsmännen till fullo samarbetar med sina nationella dataskyddsmyndigheter.

Artikel 5

Personal

1. Enheten skall ledas av en samordnare. Ledningen skall förutom samordnaren högst bestå av två biträdande samordnare och två andra ledamöter som är direkt underordnade samordnaren och har ett avgränsat verksamhetsområde.

Samordnaren, de två biträdande samordnarna och de två andra ledamöterna i ledningen utnämns av rådet enligt de förfaranden som föreskrivs i avdelningen VI i fördraget.

Ledningen skall ansvara för enhetens löpande arbete. Medlemsstaterna skall förpliktiga sina sambandsmän att följa samordnarens instruktioner i enlighet med deras nationella lagstiftning, andra relevanta rättsregler och de instruktioner som de ger dem.

2. Förutom de sambandsmän som är utsända direkt av medlemsstaterna skall andra personer också tjänstgöra vid enheten; deras antal fastställs av rådet enligt de förfaranden som föreskrivs i avdelning VI i fördraget. Enhetens samordnare skall delta i utnämningen av denna personal.

Artikel 6

Ansvar

Utan att detta påverkar respektive medlemsstats ansvar vad gäller övervakningen av deras sambandsmän, skall rådet utöva en allmän tillsyn över enhetens verksamhet. I detta syfte skall samordnaren var sjätte månad lämna en skriftlig redogörelse för sin förvaltning och enhetens verksamhet. Samordnaren skall även lämna alla rapporter eller andra upplysningar som rådet kan begära.

Artikel 7

Finansiering

Medlemsstaterna skall stå för alla kostnader rörande utsändningen av sina sambandsmän samt all nödvändig utrustning till enheten. Övriga installations- och driftskostnader för enheten betalas till en början av värdlandet och därefter av medlemsstaterna tillsammans. Varje medlemsstats årliga bidrag skall därför fastställas med hänsyn till budgetregler och budgetförfaranden med ledning av medlemsstatens bruttonationalprodukt (BNP), enligt den nyckel som används för att fastställa BNP-delen av de egna medel som skall finansiera Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Bruttonationalprodukten från föregående år skall utgöra referensgrund för varje medlemsstat.

Artikel 8

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd skall träda i kraft samma dag som den offentliggörs i den officiella tidningen. Den skall ersätta ministeröverenskommelsen av den 2 juni 1993 om upprättandet av Europols narkotikaenhet.

Utfärdat i Bryssel den 10 mars 1995.

På rådets vägnar
P. MÉHAIGNERIE
Ordförande